

Országgyűlés Hivatala

IRÓDNYVÉLEM. 2/1175

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Érkezett: 2012 MAJ 15.

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házzsabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 91.§-ára **írásbeli kérdést** kívánunk benyújtani **Balog Zoltán Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető Miniszter Úrhoz**

„Akiket az út szélén hagytak...”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

A rokkantsági nyugdíjak megszüntetése amellet, hogy emberi sorsokat és egzisztenciákat tett tönkre rengeteg problémát jelent a jövőre vonatkozóan is. Akik most jelentkeztek a felülvizsgálatra, akár jövő év végéig is várhatnak arra, hogy megtudják befogadja-e őket az új rendszer. Nem tudják, lesz-e ellátásuk, hogy az milyen összegű lesz vagy, hogy utcára kerülnek-e.

De még, akinek meg is oldódik valahogy a „sorsa”, az se nyugodhat meg, hiszen az eddigi rokkantnyugdíj jogosultságuk nem fog beleszámítani a majdani öregségi nyugdíjukba.

2011. végéig lehetőség volt arra, hogy „a rokkantsági nyugdíjban eltöltött éveket, figyelembe vették a nyugdíjjogosultság megállapításánál. Ez sokszor az előrehozott nyugdíjazásnál jelentett lehetőséget. Sokan hosszú évek óta folyamatosan rokkantsági nyugdíjban részesültek és nagy részük így érte volna el az öregségi nyugdíjkorhatárt is. Mindez nem lenne érdekes, ha meg nem szüntetik 2012. január 1-jével a rokkant nyugdíjas státuszukat.

Ez főként azok esetében jelent problémát, akik fiatalon megrokkantak. Hiába mondják, hogy a rokkant ellátás mellett is lehet szolgálati időt szerezni, ez nem tűnik nagyon életszerűnek a jelenlegi munka-erőpiaci helyzetet tekintve. Hogyan gyűjthetne magának szolgálati időt még, egy 60 éves rokkant, amikor az egészséges munkavállaló sem kell senkinek ebben az életkorban?

Sokak már így is végzetes lépésre szánták el magukat elkeseredettségükben. Egy civil szervezet adatokkal és tényekkel cáfolja a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatalnak (NRHSZ) azt a vádját, amely szerint hisztériakeltést folytatnának az új komplex felülvizsgálati rendszer embertelenségei miatt, és a tavaly decemberben elfogadott CXCI. rokkant-ellátási törvény visszavonásáért. Ezek közül a sajnálatos hírek közül kettőt emelünk ki: egy 55 éves asszony

kivetette magát az ablakon, amikor folyamatosan elutasították a rokkant nyugdíj iránti kérelmét; öngyilkos lett egy negyed tüdővel, csípőprotézissel élő kőműves, akinek egy év alatt hétszer tört el a csontja, a bizottság mégis rehabilitálhatónak ítélte.

Úgy gondoljuk, hogy senki sem akarja, hogy ilyen vagy ehhez hasonló tragédiákba torkoljanak a Kormány intézkedései.

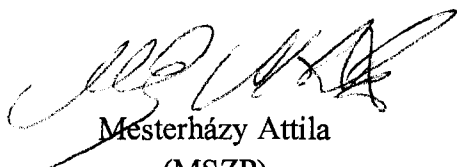
Mindezek miatt kérdezzük Miniszter Úrtól:

- Miért nem veszik figyelembe a rokkantságban eltöltött éveket nyugdíjjogosító időként ugyanúgy, mint ahogyan eddig is?
- Azok, akik tíz vagy húsz éve rokkantnyugdíjasok, miként számíthatnak arra, hogy „rendes” öregségi nyugdíjuk lesz, miután a rokkantnyugdíjukat elveszítették?
- A későbbiekben rokkant ellátásra jogosultak esetében miként veszik majd figyelembe az ezen az ellátáson töltött időt a nyugdíjjogosultságuk megállapításánál?
- Miként érinti mindez a régi és az új ellátottak esetében is a hozzátartozói nyugellátásokra való jogosultságot?
- Végezetül azt a kérdést írom le Önnek, amit egy érintette írt nekem levelében: „Mi rokkantak, sohasem lehetünk öregségi nyugdíjasok, ha a korhatárt élve megérjük,akkor sem?!”

Várjuk megtisztelő válaszát!

Az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § 1) pontja alapján Ön felel a szociál- és nyugdíjpolitikáért, ezért kérdezem Miniszter Urat.

Budapest, 2012. május 14.

Mesterházy Attila
(MSZP)
országgyűlési képviselő

Tóth Csaba
(MSZP)
országgyűlési képviselő